

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 24 september 2019 met nummer RvVb-S-1920-0073
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0759-SA

Verzoekende partij	het college van burgemeester en schepenen van de stad AALST vertegenwoordigd door advocaat Peter FLAMEY met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
Verwerende partij	de VLAAMSE REGERING vertegenwoordigd door advocaten Jürgen VANPRAET en Bram VAN DEN BERGHE met woonplaatskeuze op het kantoor te 8820 Torhout, Oostendestraat 306
Tussenkommende partij	1. de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN 2. de nv ASPIRAVI vertegenwoordigd door advocaat Gregory VERHELST met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Uitbreidingstraat 2

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 24 mei 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 10 april 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tweede tussenkommende partij tegen de weigeringsbeslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 11 oktober 2018 gegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tweede tussenkommende partij een omgevingsvergunning verleend voor de exploitatie van één windturbine met inrichtingsnummer 20180427-0052 op het perceel gelegen te 9320 Aalst aan de E40 - Sparrenlaan, met als kadastrale omschrijving afdeling 12, sectie C, nummer 23e, en voor de bouw van een windturbine, een middenspanningscabine, de aanleg van een bijhorend kabeltracé en permanent werkvlak en de tijdelijke inhuizing van de afwateringsgracht afrit 19 op de percelen gelegen te 9320 Aalst aan de E40 – Sparrenlaan, met als kadastrale omschrijving afdeling 12, sectie C, nummers 11d, 19c, 19d, 20b, 20/2b, 20/52b, 21b en 23e.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkomende partij vraagt met een aangetekende brief van 17 juli 2019 in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De tweede tussenkomende partij vraagt met een aangetekende brief van 18 juli 2019 in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat beide tussenkomende partijen met beschikkingen van 8 augustus 2019 toe tussen te komen.

De voorzitter vraagt de eerste tussenkomende partij haar verzoekschrift tot tussenkomst te regulariseren door de beslissing om in rechte te treden aan de Raad te bezorgen. De eerste tussenkomende partij doet daarvoor het nodige.

De verwerende partij dient een nota in over de vordering tot schorsing en bezorgt het administratief dossier. De argumentatie van de tweede tussenkomende partij over de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 3 september 2019.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tweede tussenkomende partij verschijnen op de zitting.

Advocaat Sophie AERTS loco advocaat Peter FLAMEY voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Jürgen VANPRAET voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Isaura DE CLEEN loco advocaat Gregory VERHELST voert het woord voor de tweede tussenkomende partij.

De eerste tussenkomende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tweede tussenkomende partij dient op 28 mei 2018 bij de eerste tussenkomende partij een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor “de bouw van een windturbine, een middenspanningscabine, de aanleg van een bijhorend kabeltracé en permanent werkvlak en de tijdelijke inbuizing van de afwateringsgracht afrit 19 en voor de exploitatie van één windturbine met bijhorende transformator en middenspanningscabine” op de percelen gelegen te 9320 Aalst, aan de E40 - Sparrenlaan.

De percelen liggen, volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Aalst – Ninove – Geraardsbergen - Zottegem’, vastgesteld met een koninklijk besluit van 30 mei 1978, in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 22 juni 2018 tot en met 22 juli 2018, worden er 176 bezwaarschriften ingediend.

De verzoekende partij adviseert op 30 juli 2018 als volgt ongunstig:

“ ...

BESLUIT ADVIES GOA VAN DE STAD AALST:

Algemene conclusie

Globaal kan gesteld worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur, op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie bij naleving van de opgelegde exploitatievoorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kunnen beperkt worden.

De bouw van grootschalige windturbines dient, gezien deze zoals gekend kaderen binnen de belangrijke doelstellingen op het vlak van hernieuwbare energie, zoveel als mogelijk te worden gefaciliteerd en gestimuleerd.

De specifieke inplanting van de turbine sluit zo dicht mogelijk aan bij de E40 en is zo optimaal mogelijk gesitueerd t.o.v. de woonzones die er hinder kunnen van ondervinden.

De open ruimte van dit landbouwareaal blijft hierdoor zoveel mogelijk gevrijwaard.

Het dossier bevat een nota met een toetsing aan verschillende elementen volgens de omzendbrief RO/2014/02 - Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines.

De locatiekeuze wordt op basis van de beschreven afwegingselementen gemotiveerd en onderbouwd in de lokalisatienota waarin volgende elementen worden beschreven: bundelingsprincipe, grondgebruik, wonen, bedrijventerreinen, landschap, geluidsimpact, slagschaduw en lichtreflecties, veiligheid, natuur, MER-plicht, luchtvaart, maximalisatie van de en energetische productie en lokaal draagvlak.

Er is tevens een uitgebreide nota opgemaakt met visualisaties die een goed beeld schetsen van de visuele impact.

De interne adviezen van de diensten Planning, stadsvernieuwing en wonen van 13-07-2018, Economie en landbouw van 04-07-2018, Milieu en natuur van 12-07-2018 zijn (voorwaardelijk) gunstig.

Het advies van de GECORO van 12-07-2018 is gunstig.

Het advies van de dienst Juridische zaken en bestuursondersteuning van 10-07-2018 is evenwel ongunstig.

Volgens de Atlas der Buurtwegen heeft buurtweg nr. 20 een breedte van 3m en ligt de buurtweg op de perceelgrenzen, met een breedte van 1,5 m langs elke zijde ervan (stippellijn langs beide zijden van de perceelsgrenzen).

De buurtweg is verkeerd aangeduid op het inplantingsplan, waar hij ten zuidoosten van de perceelsgrenzen wordt aangeduid. Ter hoogte van het permanent en tijdelijk werkvlak en de middenspanningscabine is de buurtweg niet ingetekend.

Volgens het inplantingsplan in de aanvraag ligt de nieuwe toegangsweg naar de windturbine volledig ten zuidoosten van de perceelgrenzen. De toegangsweg heeft een breedte van 4 meter.

Het permanente werkvlak van de windturbine en de middenspanningscabine worden volgens het voorliggende plan deels ingeplant ter hoogte van de buurtweg. Volgens het plan worden er ook afsluitingen of poorten geplaatst ter hoogte van de buurtweg. Een buurtweg dient evenwel te allen tijde gevrijwaard te blijven van constructies en moet permanent toegankelijk zijn voor het publiek.

Het wijzigen van het tracé van de buurtweg kan niet als voorwaarde in de omgevingsvergunning worden opgenomen aangezien een voorwaarde niet afhankelijk mag worden gemaakt van een bijkomende beoordeling door een overheid.

Er dient aldus voorafgaandelijk een aanvraag tot buurtwegwijziging ingediend te worden bij de stad Aalst om de bestaande buurtweg te verplaatsen en eventueel te verbreden naar het tracé volgens het inplantingsplan (volgens de procedure vermeld in het advies van de dienst Juridische zaken en bestuursondersteuning – Patrimonium).

Gelet op de bovenstaande legaliteitsbelemmering kan er aan de voorliggende aanvraag geen gunstig advies worden verleend.

...

Bijkomende overwegingen door het college van burgemeester en schepenen:

-De aanvraag omgevingsvergunning van Aspiravi nv betreffende het oprichten van een windturbine gelegen heeft betrekking op een perceel gelegen te Sparrenlaan....., waarin de stedelijke diensten de plaatsgesteldheid beschrijven als een "terrein omgeven door E40 en bijhorend op- en afrittencomplex (noorden en oosten) en de N45", er in de nabijheid van "reeds aanwezige windturbines op industrieterrein Zuid III en IV" zijn, "in de onmiddellijke omgeving grootschalige lijninfrastructuren (autosnelweg en spoorweg)", m.a.w. "een ruimte gekenmerkt door heel wat ruimtelijk visueel aanwezige structuren"

-Het college neemt kennis van 176 bezwaarschriften waarvan de absolute meerderheid van inwoners komt die in bovenbeschreven plaatsgesteldheid wonen

-Een overheid moet steeds beslissen met inachtneming van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel (de overheid moet een besluit zorgvuldig voorbereiden en nemen: correcte behandeling van de burger, zorgvuldig onderzoek naar de feiten en belangen, procedure goed volgen en deugdelijke besluitvorming) en het evenredigheidsbeginsel (de overheid moet er voor zorgen dat de lasten of nadelige gevolgen van een overheidsbesluit voor een burger niet zwaarder zijn dan het algemeen belang van het besluit).

BESLISSING

...

Het college van burgemeester en schepenen beslist ongunstig advies te verlenen voor de omgevingsvergunningaanvraag van Aspiravi nv

..."

De provinciale omgevingsvergunningscommissie adviseert op 11 september 2018 als volgt ongunstig:

“ ...

14. Advies POVC

...

De commissie adviseert **ONGUNSTIG**, overwegende:

- dat er zich milieuhygiënisch geen problemen stellen dat de windturbine gelegen is in een agrarisch gebied, een bestemming waarmee de inrichting strikt genomen niet planologisch verenigbaar is; dat gelet op de voorziene afwijkingsbepalingen van het VCRO de inplanting van windturbines wel mogelijk is in het agrarisch gebied;
- dat evenwel dient gewezen op de beleidsvisie van de provincie Oost-Vlaanderen, nl.:
 - dat windturbineparken op een afstand kleiner dan 5 km van elkaar, voor tussenliggende waarnemers overkomen als één windturbinepark; dat het aaneengroeien van deelclusters met een verschillende eigenheid of op kleinere afstand van 5 km niet wenselijk is, want dat dit de facto aanleiding geeft tot een verrommeling van het landschap;
 - dat de bijkomende windturbine in de nabijheid van de reeds bestaande clusters niet in overeenstemming kan bevonden worden met een goede plaatselijke aanleg; dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied overschreden wordt.
- dat ook dient gewezen op de ongunstige adviezen van de stad Aalst en de dienst ruimtelijke vergunningen van de provincie.

...”

Eensluidend met het advies van de provinciale omgevingsvergunningscommissie weigert de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 11 oktober 2018 een omgevingsvergunning aan de tweede tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekent de tweede tussenkomende partij op 14 november 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De gemeentelijke omgevingsambtenaar adviseert op 16 januari 2019 onder meer als volgt gunstig:

“ ...

Bespreking beroepschrift

1. Locatiekeuze

Bundelings- en clusteringsprincipe

Er kan worden aangesloten bij de visie rond bundeling/clustering zoals wordt besproken in het beroepschrift. Het standpunt van de GOA met betrekking tot bundeling/clustering in het advies van het college wordt hernomen:

...

Bijkomend wordt opgemerkt dat in het beroepschrift relevante rechtspraak wordt aangehaald inzake het clusteringsprincipe.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen is van oordeel dat ruimere tussenafstanden niet beletten dat er sprake is van clustering aangezien de omzendbrief geen cijfers meegEEft

over de onderlinge afstand tussen de windturbines. Daarnaast voert zij ook aan dat windturbines omwille van hun grote tiphoogte grotere afstanden kunnen verdragen zonder dat de eenheid van groep verdwijnt.

Op deze site werd vergunning verleend voor twee bijkomende windturbines van Electrabel op Erembodegem Zuid op een afstand van 1,776 km van de dichtstbij gelegen windturbine in Haaltert. De afstand tussen de thans voorgestelde turbine en de windturbines van Electrabel is kleiner.

De omzendbrief sluit trouwens ook niet uit dat er windturbines solitair wordt ingeplant in het landschap, al gaat de voorkeur uit naar bundeling.

Volgens het beroepschrift maken windturbines deel uit van eenzelfde windpark wanneer tussen deze windturbines interferenties optreden inzake slagschaduw en geluid. Dat is hier het geval voor één van de twee vergunde windturbines van Electrabel. Dit toont aan dat de aangevraagde windturbine deel uitmaakt van een grotere cluster met de bestaande/vergunde windturbines in de omgeving. Er kan worden aangesloten bij dit standpunt.

Verrommeling van het landschap.

Het provinciaal RUP “Windlandschap E40 tussen Aalter en Aalst” als verfijning van het voornoemde beleidsplan waarbij deze specifieke locatie in de uitsluitingszone kwam te liggen (clustering was voorzien op het naastgelegen bedrijventerrein van Erembodegem), werd niet goedgekeurd door de bevoegde minister. Binnen dit PRUP werd voorgesteld om rond de zones voor windturbines uitsluitingszones te voorzien van 5 km breedte, dit om visuele interferentie tussen de verschillende windturbineprojecten te vermijden.

Volgens het provinciebestuur is het aaneengroeien van deelclusters met verschillende eigenheid of inplannen van clusters op een kleinere afstand van 5 km, niet wenselijk is omdat dit aanleiding zal geven tot een 'verrommeling' van het landschap. Door het vastleggen van deze uitsluitingszones wordt een totale oppervlakte van ca. 54300 ha uitgesloten voor de bouw van windturbines. Niet alle vergunde windturbines werden meegenomen bij de opmaak van het plan. Een verdere inschatting moet mogelijk zijn of binnen de uitsluitingszones nog gebieden aanwezig zijn waar windturbines kunnen worden ingeplant. De onzekerheid die er heerst met betrekking tot de effectieve realisatie van windturbines binnen het PRUP staat haaks op de doelstellingen van hernieuwbare energie op Vlaams en Provinciaal niveau. De minister wijst er ook op dat er door de Omzendbrief RO2014/02 een degelijk afwegingskader werd gecreëerd en dat moet worden vermeden dat dit afwegingskader zou worden doorkruist door het provinciaal initiatief. Dit kan tot juridische onzekerheid leiden. Onder meer om deze redenen werd het PRUP niet goedgekeurd door de minister.

De overweging in de bestreden beslissing “dat windturbineparken op een afstand kleiner dan 5 km van elkaar, voor tussenliggende waarnemers overkomen als één windturbinepark; dat het aaneengroeien van deelclusters met verschillende eigenheid of op een kleinere afstand van 5 km niet wenselijk is, want dat dit de facto aanleiding geeft tot een verrommeling van het landschap” is irrelevant. Daarenboven heeft de provincie Oost-Vlaanderen in het PRUP geen rekening gehouden met de reeds vergunde windturbines in Haaltert. Binnen bepaalde uitsluitingszones werden reeds vergunning verleend. Het ontwerp van PRUP gaf aanleiding tot contradicties en uiteenlopende juridische interpretaties en kan dus niet als weigeringsgrond worden gebruikt, zoals ook

terecht in het beroepschrift wordt aangehaald. De aanvraagde windturbine leidt niet tot verrommeling van het landschap want voldoet zowel aan clusteringsprincipe van de geldende omzendbrief, alsook aan het goedgekeurde Provinciaal Beleidskader Windturbines van de provincie Oost-Vlaanderen.

Advies Planning, stadsvernieuwing en wonen, team Planning:

Gelet op het feit dat:

- De turbine is gelegen binnen de afgebakende zones van het provinciaal beleidskader voor windenergie (potentiële inplantingslocaties);*
- Ze ruimtelijk goed aansluit op de reeds lineaire inplanting van de gerealiseerde/vergunde turbines langsheen de N45 (Haaltert + bedrijventerrein Erembodegem) en daardoor samen met deze turbines dient beschouwd te worden als onderdeel van een cluster en niet als een turbine die interfereert met een windturbinepark of leidt tot het ongewenste aaneengroeien van clusters. De windturbine is ook van hetzelfde type. Tevens zou een toekomstige ontwikkeling van een cluster van windturbines op het naburige bedrijventerrein Siesegemkouter ruimtelijk en landschappelijk nog steeds als afzonderlijke, niet-interfererende cluster worden ervaren;*
- De locatie voor inplanting is gesitueerd nabij een knooppunt van lijnvormige verkeersinfrastructuur en nabij bedrijventerreinen waar er al een sterke verrommeling is van het landschap. De specifieke inplanting van de turbine sluit zo dicht mogelijk aan bij de E40 en is zo optimaal mogelijk gesitueerd t.o.v. de woonzones die ervan hinder kunnen ondervinden. In alle redelijkheid kan worden geoordeeld dat een turbine op dergelijke locatie verenigbaar is met het landschap in de onmiddellijke omgeving.*
- Globaal genomen de bouw van grootschalige windturbines, gezien deze zoals gekend kaderen binnen de belangrijke doelstellingen op het vlak van hernieuwbare energie, zoveel als mogelijk dient te worden gefaciliteerd en gestimuleerd als er zich opportuniteiten voordien.*

sluit de dienst Planning & stadsvernieuwing zich aan bij de elementen ter weerlegging van het besluit van de deputatie, zoals aangehaald in het beroepschrift.

...

5. Buurtweg nr. 20

Volgens de nota van de landmeter-expert (bijlage 19 bij het beroepschrift) valt de kadastrale grens van de percelen niet volledig samen met de buurtweg (zie afbeelding 1 en 2). De projectie van de Atlas der Buurtwegen komt wel goed overeen met de bestaande toestand (zie afbeelding 3). Kadastrale percelen kunnen grote verschillen tonen met de werkelijkheid. Voor grensbepalingen is een opmeting van een landmeter-expert aangewezen.

Mits het verkorten van het werkvlak van de windturbine en mits het beperkt verleggen van de toegangsweg, kan de aanvraag in overeenstemming worden gebracht met wet van 10-04-1940 inzake buurtwegen (zie bijlage 19 - landmeter). Het aspect van de buurtweg werd, mede door het aanleveren van bijkomende informatie op de zitting van de POVC, niet weerhouden door de deputatie als weigeringsmotief.

Er kan dus worden gesteld dat er door de voorgestelde planaanpassingen wordt tegemoetgekomen aan de opmerkingen inzake de buurtweg.

...

Algemene conclusie

Rekening houdend met de overwegingen in het beroepschrift en de bespreking ervan in bovenstaand advies, wordt aan de aanvraag een voorwaardelijk gunstig advies verleend.

...”

De verzoekende partij adviseert op 28 januari 2019 als volgt ongunstig:

“ ...

INHOUDELIJKE BEOORDELING VAN HET DOSSIER DOOR HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN

Op basis van de hierboven vermelde overwegingen, komt het college van burgemeester en schepenen tot de volgende beoordeling van het dossier:

*Het college van burgemeester en schepenen sluit zich **niet** aan bij het verslag van de gemeentelijke omgevingsambtenaar en verleent **ongunstig advies**.*

...

§1. Aan Aspiravi nv, Vaarnewijkstraat 17 te 8530 Harelbeke, wordt **ongunstig advies** verleend voor het project gelegen langsheen de E40 – Sparrenlaan zn te 9320 Erembodegem-Aalst, kadastraal bekend: Erembodegem-Aalst, afdeling 12, sectie C, perceelnummers 0019C, 0021B, 0011D, 0023E, 0020B, 0019D, 20/52B en 20/2B voor de volgende stedenbouwkundige handelingen: bouwen van een windturbine met bijhorende constructies.

§2. Aan Aspiravi nv, Vaarnewijkstraat 17 te 8530 Harelbeke, wordt **ongunstig advies** verleend voor het project gelegen langsheen de E40 – Sparrenlaan zn te 9320 Erembodegem-Aalst, kadastraal bekend: Erembodegem-Aalst, afdeling 12, sectie C, perceelnummer 0023E voor de volgende ingedeelde inrichtingen of activiteiten: het exploiteren van een windturbine, omvattende:

- rubriek 12.2.2 (2): een transformator van max. 4 500 kVA;
- rubriek 20.1.6.1.c (1): een windturbine met een elektrisch vermogen van max. 3 600 kW.

Het college van burgemeester en schepenen bracht in het kader van de aanvraag van 30 juli 2018 een ongunstig advies en herbevestigt dit ongunstig advies in het kader van de beroepsprocedure tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen in eerste aanleg over de aanvraag tot omgevingsvergunning van Aspiravi NV, Vaarnewijkstraat 17 te 8530 Harelbeke. Zij sluit zich aan bij de weigering van de deputatie en haar motivatie.

Het terrein wordt omgeven door E40 en bijhorend af-en oprittencomplex (noorden en oosten) en de N45, het terrein is gelegen in de nabijheid van reeds aanwezige windturbines op industrieterrein Zuid III en IV, in de onmiddellijke omgeving van grootschalige lijninfrastructuren (autosnelweg en spoorweg). De ruimte wordt m.a.w. gekenmerkt door heel wat ruimtelijk visueel aanwezige infrastructuren.

Bij een ruimtelijke ingreep wordt ernaar gestreefd bijkomende negatieve, storende, visuele vervuiling of impact op een gebied zoveel mogelijk te vermijden of te minimaliseren.

Er werden in het kader van de procedure 176 bezwaarschriften ingediend waarvan de absolute meerderheid van inwoners in voornoemde plaatsgesteldheid wonen. De bezwaarschriften hebben betrekking op ondermeer hinder ten gevolge van slagschaduw, geluidshinder, negatieve impact op gezondheid, toename veiligheidsrisico's, negatieve impact op natuur, visuele vervuiling, onvoldoende info.

Een overheid moet steeds beslissen met inachtneming van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel (de overheid moet een besluit zorgvuldig voorbereiden en nemen : correcte behandeling van de burger, zorgvuldig onderzoek naar de feiten en belangen, procedure goed volgen en deugdelijke besluitvorming) en het evenredigheidsbeginsel (de overheid moet ervoor zorgen dat de lasten of nadelige gevolgen van een overheidsbesluit voor een burger niet zwaarder zijn dan het algemeen belang van het besluit).

Verwijzende naar het beroepschrift waarin wordt aangehaald dat een cluster van turbines (4 in Haaltert, 2 in Erembodegem + voorliggende aanvraag) wordt gerealiseerd op minder dan 5 km, dat de aangevraagde windturbine deel uitmaakt van een grotere cluster met de bestaande/vergunde windturbines in de omgeving en aldus een cluster van 7 windturbines wordt gerealiseerd.

Dat betekent dan ook dat de cumulatieve effecten moeten in rekening gebracht worden en dat er wél degelijk een MER nodig is.

Het dossier is onvolledig wegens het ontbreken van een mer.

Overwegende dat het m.e.r.-besluit van 10 december 2004 de m.e.r.-plichtige projecten verdeelt in drie verschillende categorieën:

- de eerste categorie is steeds onderworpen aan de m.e.r.-plicht (bijlage I)*
- de tweede categorie is principieel m.e.r.-plichtig , tenzij dmv gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de milieueffectenrapportageplicht bij de dienst Mer kan aangetoond worden dat het project geen aanzienlijke milieueffecten kan veroorzaken (bijlage II)*
- de derde categorie (bijlage III) omvat projecten, met een capaciteit onder de drempelwaarde van bijlage II, voor deze projecten moet –door middel van een project-m.e.r.-screening, nagegaan worden of deze al dan niet aanleiding geven tot aanzienlijke milieu-effecten;*

Overwegende dat bijgevolg de vorm van noodzakelijke milieueffectenrapportage in het kader van een vergunningsaanvraag in hoofdzaak bepaald wordt door de bijlage waaronder het project valt; dat windturbines zowel in bijlage II als bijlage III van het project-m.e.r.-besluit als volgt zijn opgenomen:

- bijlage II, categorie 3) i."installaties voor het opwekken van elektriciteit door middel van windenergie voor zover de activiteit betrekking heeft:*

- op 20 windturbines of meer, of
- op 4 windturbines of meer, die een aanzienlijke invloed hebben of kunnen hebben op een bijzonder beschermd gebied”
- bijlage III, categorie 3i): “installaties voor de winning van windenergie voor de energieproductie (windturbineparken)(projecten die niet onder bijlage II vallen)”

Overwegende dat de bevoegde vergunningverlenende overheid, op basis van een aanvraagdossier met een project-m.e.r-screening, moet beslissen over de noodzaak tot het opstellen van een project-mer; dat dit enerzijds, volgens artikel 21 van het OVD, mogelijk is binnen de termijn van dertig dagen na het indienen van de vergunningsaanvraag, tijdens het onderzoek van de aanvraag op haar ontvankelijkheid en volledigheid; dat, in onderhavig dossier, tijdens het onderzoek van de aanvraag op de ontvankelijkheid en volledigheid, geen uitspraak werd gedaan over de milieueffectenrapportageplicht; dat in dit geval, eveneens volgens de bepalingen art.21 van het OVD, waarop de vergunningsaanvraag is ingediend, of eventueel na ontvangst van de ontbrekende gegevens, uitdrukkelijk moet uitspreken of er al dan niet een milieueffectenrapport moet worden opgesteld voor de aanvraag.

Overwegende dat in de “Handleiding Windturbines”, ter beschikking gesteld door de dienst MER, wordt gesteld dat niet enkel het aantal windturbines van het aangevraagde project op zich getoetst moeten worden aan de drempelwaarden van bijlage II maar dat ook moet nagegaan worden of het project deel uitmaakt van een groter windturbinepark (wat aldus zo wordt bepaald in het beroepsschrift), samen met eventueel andere relevante bestaande of vergunde windturbines in de omgeving; dat om de omvang van een windturbinepark te bepalen in deze handleiding wordt gesteld dat er rekening gehouden moet worden met de gemodelleerde contouren voor verwachte slagschaduw en geluid; dat indien een individuele vergunde/bestaande windturbine op basis van de contouren interfereert met het project, deze moet meegeteld worden voor de toetsing van de aantalsgrens, zoals vermeld in bijlage II.

Overwegende dat er tal van initiatieven zijn voor het bouwen en exploiteren van windturbines, dat gelet op al deze initiatieven, de stad van oordeel is dat niet enkel de relevante vergunde windturbines in de omgeving in rekening gebracht moeten worden voor de bepaling van de totale omvang van het windturbinepark; dat de overheid verplicht is -in het kader van behoorlijk bestuur- verplicht is om rekening te houden met alle haar bekende andere relevante aangevraagde of geplande turbines in de omgeving; dat immers de veelheid aan aanvragen uiteindelijk zal resulteren in één groot windturbinepark waarin de verschillende projecten elkaar onvermijdelijk zullen beïnvloeden, o.a. wat betreft geluid en slagschaduw, maar waarvan de milieueffecten nooit in het grotere geheel onderzocht zullen worden indien voor onderhavig project gesteld wordt dat dit niet milieu-effectrapportage-plichtig is volgens bijlage II.

Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat de toetsing aan de criteria van bijlage II van decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid uitwijst dat het voorgenomen project aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu; dat het dan ook aangewezen is dat het onderzoek en de beoordeling van de effecten op mens en milieu, gelijktijdig gebeurt, in zijn geheel voor het gehele gebied, los van individuele aanvragen. Dat het wenselijk is dat een MER wordt nagestreefd voor de maximalisatie en

optimalisatie van de energieopbrengst uit windenergie, zonder dat dit evenwel de draagkracht van het gebied overschrijdt, dat het aangewezen is dat er rekening gehouden wordt met gerealiseerde en geplande initiatieven.

De stad is van oordeel dat er een milieueffectenrapportage moet worden opgesteld met betrekking tot onderhavige aanvraag en dat bij gebreke hieraan de onvolledigheid van onderhavige aanvraag tot gevolg heeft. Op basis van voorgaande kan het beroepsschrift aldus niet worden bijgetreden.

...

Na de hoorzitting van 19 februari 2019 adviseert de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie op dezelfde dag als volgt het administratief beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en een omgevingsvergunning te verlenen:

“ ...

6. ADVIEZEN

Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van 18 juli 2018 van de Hulpverleningszone Zuid-Oost met kenmerk BW/TDB/2017/8316 S1;

Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van 14 december 2018 (opgeladen op het Omgevingsloket) van het Directoraat-generaal Luchtvaart van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer waarbij verwezen wordt naar het advies van 10 augustus 2018 met kenmerk LA/A-POR/KKR/18-0937 – dossiernummer WT1908 en het dossier van Defensie met nummer 3D/2334-1;

Gelet op het gunstig advies van 18 december 2018 van het Vlaams Energieagentschap (VEA);

Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van 21 december 2018 van het departement Landbouw en Visserij (herbevestiging van het advies van 26 juni 2018);

Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van 7 januari 2019 van de dienst Integraal Waterbeleid van de provincie Oost-Vlaanderen;

Gelet op het gunstig advies van 9 januari 2019 van het agentschap Wegen en Verkeer (AWV);

Gelet op het gunstig advies van 9 januari 2019 van het agentschap voor Natuur en Bos (ANB) (herbevestiging van het advies van 19 juli 2018);

Gelet op het ongunstig advies van 28 januari 2019 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst;

Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van 30 januari 2019 van de afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten (GOP) (Milieu) van het departement Omgeving;

Gelet op het ongunstig advies van 6 februari 2019 van de afdeling GOP (Ruimte) van het departement Omgeving;

...

8. BEOORDELING

...

Goede Ruimtelijke ordening

Overwegende dat voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening wordt verwezen naar de beginselen zoals voorzien in artikel 4.3.1, §2, van de VCRO; dat het aangevraagde, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld moet worden aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4 van de VCRO;

Overwegende dat het terrein zich bevindt op circa 2,2 km ten zuiden van de stadskern van Aalst; dat het gelegen is ten zuiden van de E40 en ten noordwesten van het op- en afrittencomplex nummer 19, dat verbinding geeft naar de N45; dat zich ten zuiden op circa 340 m een woongebied bevindt en ten westen op circa 100 m de Hoezebeek met bijhorend natuurgebied; dat tussen de Sparrenlaan en de voorziene locatie van de windturbine buurtweg nummer 20 gelegen is, die zich volgens de Atlas der Buurtwegen op de perceelsgrenzen bevindt, met een breedte van 1,5 m langs elke zijde ervan (totale breedte 3 m);

Overwegende dat de windturbine wordt opgericht op circa 90 m ten zuidwesten van de uiterste rand van de autosnelweg Oostende-Brussel (E40), ten westen van het klaverblad/op- en afrittencomplex van de E40 waarbij de verbinding wordt gemaakt met de gewestweg N45, en ten zuidoosten van de bypass naast de E40 die de R41 (Siesegemlaan) verbindt met het op- en afrittencomplex;

Overwegende dat de E40 een grootschalige lijninfrastructuur betreft, met 2x3 rijstroken en pechstroken, gescheiden door een middenberm en daarenboven zowel ten noorden als ten zuiden bijkomend geflankeerd door de verbindingswegen naar enerzijds de R41 en anderzijds het op- en afrittencomplex en de N45; en een breedte inneemt van circa 75 m; dat deze lijninfrastructuur, met zijn opgaande structuren (zoals verlichtingspalen) en bouwwerken (zoals de bruggen over de snelweg en verbindingsslussen van het op- en afrittencomplex) op heden reeds kenmerkend aanwezig is in het landschap; dat weliswaar de directe omgeving van de snelweg en de knopen daarrond in de directe omgeving van de projectlocatie omgeven zijn door opgaand groen en zones die dens begroeid zijn met bomen;

Overwegende dat de turbine op een zeer korte afstand van de snelweg wordt ingeplant, en tussen 2 verkeerswisselaars, zodat er geen twijfel bestaat over de ruimtelijke koppeling/bundeling aan deze infrastructuur;

Overwegende dat de turbine wordt voorzien van traag draaiende wieken, dat de verhouding tussen de masthoogte en de rotordiameter gebruikelijk en aanvaardbaar is;

Overwegende dat een bijhorende transformator en een middenspanningscabine, extra verhardingen en toegangswegen voorzien worden (waarvan één tijdelijke toegangsweg van 6 m breed); dat er een permanent werkvlak wordt ingericht (geotextiel + geogrid + betonpuin) van 1248m² (52 m op 24 m) met daarnaast een tijdelijk werkvlak van circa 800 m²; dat de funderingen worden uitgevoerd als een betonnen massief en een diameter hebben van circa 20 m.;

Overwegende dat het agentschap Wegen en Verkeer akkoord is om vanaf het op- en afrittencomplex nummer 19 een tijdelijke werftoegang te realiseren; dat in functie daarvan ook een tijdelijke inbuizing gevraagd wordt van de afwateringsgracht over een lengte van 21 m; dat een nieuwe, definitieve toegangsweg zal worden aangelegd vanaf de Sparrenlaan.

Overwegende dat de grondinname van de turbine, de cabine, het permanent werkvlak en de toegangsweg beperkt is tot het strikt noodzakelijke; dat de voorziene constructies worden ingeplant aan de rand van de perceelsgrenzen, zodat het eigenlijk gebruik van de omliggende percelen in functie van de agrarische activiteiten niet wordt gehypothekeerd; dat de aanvraag getuigt van een zuinig en doordacht ruimtegebruik.

Overwegende dat de hinderaspecten en de veiligheid reeds hoger werden besproken; dat blijkt dat de hinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt;

Overwegende dat met betrekking tot buurtweg 20 een nota en een verslag van een landmeter (van 5 september 2018 met referentie K183709-ks-b-01) op 11 september 2018 op het Omgevingsloket werden geplaatst; dat een beperkte aanpassing werd gedaan aan het werkvlak en de toegangsweg naar de windturbine: dat het werkvlak met 2 m werd ingekort (waardoor deze niet raakt aan de buurtweg) en de toegangsweg beperkt werd verlegd, waardoor de aanvraag niet meer strijdig is met de wet van 10 april 1940 inzake buurtwegen; dat met betrekking tot het werkvlak in de vergunning wordt opgenomen dat deze met 2 m wordt ingekort zodat deze niet aan de buurtweg raakt; dat van toegangsweg tot werkvlak dit wordt opgevangen met rijplaten; dat de toegangsweg volledig los van de buurtweg wordt aangelegd; dat de aanleg van het werkvlak en de toegangsweg moet gebeuren volgens bijlage 2 van de nota Buurtweg Aalst WND1096 van Aspiravi 'nieuwe ligging toegangsweg/inkorting werkvlak – september 2018';

Overwegende dat kan besloten worden dat de aanvraag getuigt van een zuinig en doordacht ruimtegebruik; dat de aanvraag in overeenstemming is met de goede plaatselijke aanleg en de ruimtelijke draagkracht en bijgevolg in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening;

...

9. STANDPUNTEN DIE NIET WORDEN GEVOLGD

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst in haar advies van 28 januari 2019 stelt dat een milieueffectenrapportage moet worden opgesteld met betrekking tot onderhavige aanvraag; dat dit bij gebreke hieraan de onvolledigheid van voorliggende aanvraag tot gevolg heeft; dat door een MER-deskundige op 4 april 2018 (nota met kenmerk 4235563001/gpa) werd onderzocht of er een mer-plicht is; dat het project de bouw en exploitatie van één windturbine langs de autosnelweg E40 te Aalst omvat; dat ter hoogte van het bedrijventerrein Zuid te Erembodegem, ten zuiden van de E40, zich twee andere windturbines bevinden; dat de dichtstbijzijnde vergunde windturbine zich bevindt op 1.550 m van de geplande windturbine; dat verder langs de N45 richting Ninove zich nog vier andere vergunde windturbines bevinden, die reeds gebouwd zijn; dat gezien de ruime afstand (> 3 km) er geen effecten verwacht worden;

Overwegende dat de interpretatiegids (interpretatiehandleiding project-mer-besluit - windturbines van augustus 2017 (gewijzigd juni 2018) van de afdeling GOP – dienst MER van het departement Omgeving) meer duiding en richtlijnen geeft om na te gaan met welke turbines in de nabijheid van een project moet rekening gehouden worden ter bepaling van de mer-plicht, en dit aan de hand van de berekening van de mogelijke

interferentie van geluid- en slagschaduwimpact tussen de nieuwe geplande windturbine en de vergunde windturbines (§ 3.3 – windturbinepark in de interpretatiegids); dat met toepassing van de regels in de interpretatiegids blijkt dat er voor geluid interferentie mogelijk is met één vergunde windturbine; dat er voor slagschaduw interferentie mogelijk is met één vergunde windturbine; dat ter bepaling van de mer-plicht bijgevolg twee windturbines in beschouwing genomen worden (de aan te vragen windturbine en één vergunde windturbine); dat het voorliggend project behoort tot de mer-rubriek 3i van Bijlage III bij het MER-besluit van 10 december 2004: 'Installaties voor de winning van windenergie voor de energieproductie (windturbineparken) (projecten die niet onder bijlage II vallen)'; dat derhalve de opmaak van een project-mer-screening nodig is; dat het project op 14 juni 2018 werd getoetst aan de criteria van bijlage II van het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid (DABM); dat er werd geoordeeld dat het project niet MER-plichtig is;

Overwegende dat de aanvraag ongunstig werd geadviseerd door GOP (Ruimte) omwille van het feit dat de windturbine werd gezien als een solitaire windturbine omdat de vergunde windturbines van Electrabel te Erembodegem nog niet zijn gebouwd; dat de interpretatiehandleiding -windturbines van de afdeling GOP – dienst MER, in punt 3.3 Windturbinepark, vermeldt dat in het kader van de MER-beoordeling rekening moet gehouden worden met eventueel vergunde/bestaande windturbines in de nabijheid van de aanvraag; dat er bijgevolg wel degelijk moet rekening gehouden worden met de reeds vergunde (en zeker met de 'in aanleg zijnde') windturbines van Electrabel;

Overwegende dat het dossier daarnaast een nota bevat met een toetsing aan verschillende elementen volgens de omzendbrief RO/2014/02 'Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines'; dat de locatiekeuze op basis van deze afwegingselementen werd gemotiveerd en onderbouwd in de lokalisatienota; dat één van deze elementen het bundelingsprincipe betreft; dat de geplande windturbine wordt gebundeld met de autosnelweg E40, het op- en afrittencomplex en ruimtelijk aansluit bij de 2 vergunde windturbines van Electrabel; dat er in mindere mate ook een visuele en ruimtelijke relatie is met de 4 windturbines langs de N45 te Haaltert; dat er bijgevolg geen twijfel kan zijn omtrent de ruimtelijke koppeling van voorliggende windturbine aan deze infrastructuur;

12. ALGEMENE CONCLUSIE: VOORWAARDELIJK GUNSTIG

Overwegende dat de hinder en de effecten op mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door het aangevraagde project, mits naleving van de vergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat de aanvraag verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften, mits toepassing van de afwijkingsmogelijkheid, en de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat de vergunning voor de aanvraag kan worden verleend voor onbepaalde duur;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gegrond te verklaren en de vergunning te verlenen;

...

Eensluitend met het verslag van de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie verklaart de verwerende partij het administratief beroep op 10 april 2019 gegrond en verleent onder voorwaarden een omgevingsvergunning.

Dat is de bestreden beslissing.

Ook de heer Peter MAERTENS, mevrouw Wendy MEERT en de heer Jo LUYPAERT vorderen met een aangetekende brief van 1 juni 2019 de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1819-RvVb-0780-A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van een verzoek tot tussenkomst is alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

Dat belet echter niet dat de Raad, om proceseconomische redenen, er al in de huidige stand van het geding, op basis van een voorlopig onderzoek van de ontvankelijkheid op basis van de beschikbare gegevens, op wijst dat de eerste tussenkomende partij het verschuldigd rolrecht blijkbaar niet (tijdig) betaald heeft.

Bovendien blijkt al in de huidige stand van het geding, op basis van een voorlopig onderzoek van de ontvankelijkheid op basis van de beschikbare gegevens, dat de beslissing van de eerste tussenkomende partij om in rechte te treden dateert van na de indiening van het verzoek tot tussenkomst én, niettegenstaande de vermelding van het rolnummer van dit dossier, blijkbaar (alleen) bedoeld is om tussen te komen in, en ter ondersteuning van, voormeld, door omwonende derden, ingesteld beroep (met als rolnummer 1819-RvVb-0780).

De Raad nodigt de eerste tussenkomende partij daarom uit om, bij de indiening van de schriftelijke uiteenzetting, hierover een standpunt in te nemen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering omwille van het ontbreken van het belang van de verzoekende partij.

De Raad oordeelt dat de exceptie van de verwerende partij alleen onderzocht en beoordeeld moet worden wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt onder meer:

“ ...

Waar de doelmatigheid van een vernietigingsprocedure afhangt van de behandelingstermijn van het annulatieberoep en van de snelheid van de uitvoering van de bestreden beslissing, mag evenwel niet voorbij worden gegaan aan het feit dat een verzoekende partij noch het één, noch het ander in de hand heeft, zodat een onredelijke bewijslast in hoofde van de verzoekende partij niet mag worden gevraagd (RvVb 10 oktober 2017, nr. S/1718/0140; RvVb 20 juni 2017, nr. S/1617/0959; RvVb 6 juni 2017, nr. S/1617/0922).

Dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure in deze manifest te laat zal komen, staat in deze onbetwistbaar vast. De doorlooptijd van de annulatieprocedure kan in onderhavige zaak niet worden afgewacht, gelet op de schadelijke gevolgen die door het verstrijken van de tijd zullen ontstaan.

Uit het laatst gepubliceerde Jaarverslag 2015-2016 van de Dienst van de Bestuursrechtscolleges blijkt immers dat de te voorziene doorlooptijd van een vernietigingsprocedure voor een ‘gewoon’ dossier “iets langer dan 2 jaar” is (blz. 33/127), terwijl het helemaal geen twee jaar, zelfs geen anderhalf jaar, meer zal duren vooraleer de aangevraagde windturbine volledig zal zijn opgetrokken, zal kunnen worden geëxploiteerd en bijgevolg de schade in hoofde van verzoekende partij een onherroepelijk karakter zal krijgen.

De windturbine werd immers in eerste administratieve aanleg door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen geweigerd, omwille van de volgende motivatie (eigen aanduiding – stuk 5 – blz. 15-16):

...

Uit voormelde motivering inzake de inplantingslocatie van de turbine blijkt met andere woorden dat de vooropgestelde windturbine zal leiden tot een verrommeling van het landschap, nu deze voorzien wordt op een afstand van minder dan 5km van twee reeds bestaande/vergunde windturbineclusters, zijnde de vier reeds bestaande windturbine clusters van Aspiravi langsheen de N45 in het zuiden (cluster 1) en de twee vergunde turbines op het industrieterrein van Erembodegem (cluster 2). Dergelijke beperkte afstand ten opzichte van twee windturbineclusters werd omwille van zijn visuele impact voor de omwonenden niet aanvaardbaar bevonden voor windparken aan de E40 tussen Aalter en Aalst.

Dit weigeringsmotief steunt zich op een weloverwogen beleidsmatig gewenste ontwikkeling van de provincie Oost-Vlaanderen, hetwelk verzoekende partij aanbelangt en onderschrijft.

Het voorgaande werd immers specifiek onderzocht, onderbouwd naar aanleiding van (en noodzakelijk bevonden in) het voorlopig vastgestelde, maar niet-goedgekeurde, RUP "Windlandschap E40 tussen Aalter en Aalst". Uw Raad zal akte nemen van het feit dat in het deputatiebesluit (stuk 5) gesproken wordt van een kritische afstand van 5km tussen windturbineparken op de betrokken locatie om de verrommeling tegen te gaan en de ruimtelijke draagkracht van de omgeving te vrijwaren.

Verzoekende partij heeft zich in het kader van onderhavige aanvraag in haar beroepsadvies (stuk 7) uitdrukkelijk aangesloten bij voormelde beleidslijn van de

deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen, hetwelk werd opgenomen in het provinciaal RUP "Windlandschap E40 tussen Aalter en Aalst", dat op zijn beurt de concrete uitwerking is van het provinciaal beleidsplan voor windturbines (M.B. 25 augustus 2009), als addendum bij het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen. Zo stelt verzoekende partij uitdrukkelijk (eigen onderlijning):

...

Het advies van het departement Omgeving – luik ruimtelijke ordening – dd. 6 februari 2019 (stuk 8) oordeelde in nagenoeg gelijklopende bewoordingen dat de windturbine op het grondgebied van de stad Aalst visueel-vormelijk niet inpasbaar is en bijgevolg niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

Het bestreden besluit daarentegen vergunt het bouwen en exploiteren van een windturbine met middenspanningscabine, de aanleg van een bijhorend kabeltracé en permanent werkvlak alsook de tijdelijke inbuizing van de afwateringsgracht afrit 19 en gaat simpelweg voorbij aan deze beleidsmatig gewenste ontwikkeling van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen. Nogmaals deze beleidsoptie belangt evengoed verzoekende partij aan, nu het in de eerste plaats aan verzoekster toekomt om het ruimtelijk beleid van haar grondgebied uit te stippelen in overeenstemming met de hogere planinitiatieven en/of hogere beleidsvisies inzake ruimtelijke ordening.

Het komt alleen aan verzoekster toe om te beoordelen of een vergunning strijdig is met de goede (ruimtelijke) ordening van haar grondgebied. Dit is hier onmiskenbaar het geval.

Het is dan ook de decretale beleidstaak van verzoekster om in te staan voor een duurzame ruimtelijke ontwikkeling (art. 1.1.4 VCRO), wat ook de vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening omvat, alwaar visueel-vormelijke elementen een uitdrukkelijk aandachtspunt van zijn (zie voor wat betreft cultuurhistorische aspecten: RvVb 29 november 2016, nr. S/1617/0351).

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit – hetgeen in elk geval geen anderhalf jaar in beslag neemt, nu het slechts gaat om één windturbine – zal ongetwijfeld een aantasting inhouden van het landschap, en dit op een onherroepelijke wijze, nu een omgevingsvergunning voor onbepaalde duur wordt verleend.

...

Eens de bouw van de windturbine is gerealiseerd, zal het kwaad definitief geschied zijn en kan verzoekster – zelfs indien Uw Raad later tot de vernietiging van de bestreden beslissing komt – haar beleidstaak dienaangaande, met name instaan voor een goede ruimtelijke ordening op haar grondgebied, waaronder visueel-vormelijke aspecten, niet meer uitvoeren, minstens wordt zij in de uitvoering van die taak zeer ernstig gehinderd.

Het is dan ook duidelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, niet ruimtelijk inpasbaar is in het landschap, zodat haar overheidstaak van een duurzame ruimtelijke ordening ernstig in het gedrang wordt gebracht.

Gelet op de aard van het project, de inplantingslocatie en de beleidsvisie van verzoekende partij, dewelke gesteund is op de beleidsvisie van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen – hetwelk de stad Aalst als betrokken gemeente eveneens aanbelangt – dient vastgesteld te worden dat de thans bestaande visueel-vormelijke elementen van het landschap, minstens met voormelde beleidsvisie beoogd landschap langs de E40 tussen Aalst en Aalter, definitief en onherroepelijk dreigen aangetast te worden door de voorziene windturbine. Dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure

te laat zal komen om deze aantasting van het landschap te kunnen verhinderen; eens te meer nu er geen sprake is van enige bundeling met bestaande/vergunde turbines.

Verzoekende partij verwijst uitdrukkelijk naar de rechtspraak van uw Raad, waarin de hoogdringendheid van de zaak met betrekking tot een vordering tot schorsing van een vergunningsbeslissing werd aanvaard in hoofde van een gemeentelijke overheid, wanneer aannemelijk wordt gemaakt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunningsbeslissing de decretale beleidstaak om in te staan voor een duurzame ruimtelijke ontwikkeling, wat ook de vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening omvat, op nadelige wijze beïnvloedt, terwijl het precies de taak is van de gemeentelijke overheid om in te staan voor de uitvoering van deze beleidstaak en erover te waken dat deze beleidstaak wordt bemoeilijkt, bijvoorbeeld ten gevolge van de voorgenomen uitvoering van een vergunningsbeslissing (RvVb 29 november 2016, nr. S/1617/0351, blz. 16-17).

...

Het is de taak van verzoekende partij om er over te waken dat geen initiatieven worden genomen die strijden met de hoger aangehaalde decretale beleidstaak om in te staan voor een duurzame ruimtelijke ontwikkeling, inzonderheid wat betreft het voorzien van geschikte locaties voor windturbines; de bestreden beslissing is een dergelijk initiatief, aangezien daarmee de bouw en de exploitatie wordt vergund van een turbine in strijd met de in het beleid van verzoekende partij in aanmerking genomen locaties respectievelijk uitsluiting van locaties.

Er kan dan ook redelijkerwijze niet getwijfeld worden aan de materialiteit van het gemeentelijk beleid met betrekking tot de duurzame ruimtelijke ontwikkeling inzake windturbines, noch aan de negatieve gevolgen voor dat beleid in geval van tenuitvoerlegging van de omgevingsvergunning voor de bouw en de exploitatie van de beoogde windturbine, waarbij het van geen enkel belang is dat het op dit ogenblik weliswaar definitief vastgesteld PRUP vooralsnog van goedkeuring werd onthouden.

Zoals terecht opgeworpen in het advies van de POVC van 11 oktober 2018 (stuk 4) betekent dat immers niet dat abstractie zou kunnen gemaakt worden van dat plan, wel integendeel.

Het volstaat immers dat er een planinitiatief is genomen, dat dit initiatief reeds heeft geleid tot een definitief vastgesteld RUP, dat dit RUP reeds aan het publiek bekend is gemaakt en dat het publiek reeds inspraak heeft gehad opdat het RUP het bewijs vormt van de emanatie van het beleid dat verzoekende partij als stad wenst te voeren in overleg met het provinciaal niveau.

Verzoekende partij brengt in dit verband in herinnering dat zij een autonoom middel heeft ingeroepen inzake de schending van de goede ruimtelijke ordening, in zoverre geen rekening werd gehouden met de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen, waarvan voormeld planinitiatief de bevestiging vormt.

Verzoekende partij brengt vervolgens in herinnering dat zij in onderhavig verzoekschrift een autonoom middel inroept tegen het bestreden besluit, gesteund op de rechtspraak van zowel het Hof van Justitie als de Raad van State inzake d'Oultremont. Zo verwijst verzoekende partij naar de door Uw Raad gestelde prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie, naar aanleiding van de opgeworpen strijdigheid van het VLAREM en de omzendbrief RO/2014/02 met de plan-MER-richtlijn, aangezien voormelde instrumenten niet aan een voorafgaandelijke MER-procedure zijn onderworpen (RvVb 4 december 2018, nr. A/1819/0352).

...

Wanneer de bestuursrechter bijgevolg reeds kan overgaan tot schorsing en tegelijkertijd een prejudiciële vraag stellen aan een rechtscollege zoals het Grondwettelijk Hof dan wel aan het Hof van Justitie, dan noopt het reeds gesteld zijn van de prejudiciële vraagstelling door Uw Raad aan het Hof van Justitie tot de ernst van het ingeroepen middel met betrekking tot het ontbreken van de juridische grondslag van de bestreden vergunningsbeslissing, zodat het bestreden besluit dient geschorst te worden ten nutte van de goede rechtsbedeling, in afwachting van het arrest van het Hof van Justitie.

Om te voldoen aan de schorsingsvoorwaarden volstaat het immers dat er minstens één ernstig middel is dat kan leiden tot vernietiging, terwijl Uw Raad reeds ernstige wettigheidsbezwaren heeft aanvaard om de prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie. Uit het arrest van 4 december 2018, nr. A/1819/0352, blijkt immers dat Uw Raad ernstig twijfelt aan de wettigheid van de rechtsgrond voor de aldaar bestreden vergunningsbeslissing, met name de vraag of het toetsingskader inzake VLAREM II en de omzendbrief inzake windturbines de toets wel kan doorstaan van de plan-MER verplichtingen, aangezien dat toetsingskader niet onderworpen is geweest aan enige milieueffectenbeoordeling.

Het is dan ook tot vrijwaring van de rechtmatige belangen van de verzoekende partij en het ingeroepen beleid van de verzoekende partij noodzakelijk om een wachttoestand in het leven te roepen, die enkel door de inwilliging van de gevorderde schorsing kan worden bereikt, om te vermijden dat verzoekende partij geconfronteerd wordt met voldongen feiten, in afwachting van het antwoord van het Hof van Justitie op de pertinente vragen inzake verenigbaarheid met het EU-recht, wat voormeld toetsingskader betreft.

Verzoekende partij brengt tevens in herinnering dat zij in haar beroepsadvies uitdrukkelijk had ingeroepen dat de cumulatieve effecten ten opzichte van andere windturbines, bestaand dan wel vergund, had moeten in rekening gebracht zijn om de milieueffecten van de thans beoogde windturbine te kunnen nagaan; verzoekende partij heeft in onderhavig verzoekschrift deze grieven hernomen in aan autonoom middel inzake de schending van het begrip “project”, dat aanleiding geeft tot MER-onderzoek, onder verwijzing naar de beleidspraktijk, waaronder deze van de deputatie van de provincie Limburg, precies om het saucissoneren van vergunningsdossiers met betrekking tot windturbines en de daaraan verbonden versnippering van het duurzaam ruimtegebruik te vermijden.

De terechte bezorgdheid van verzoekende partij om haar beleid inzake duurzame ruimtelijke ontwikkeling niet gehypothekeerd te zien door vergunningsbeslissingen, die geen rekening houden met voormelde noodzakelijk in aanmerking te nemen cumulatieve effecten, en de daaraan verbonden redenen van hoogdringendheid om het nadeel van onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te vermijden, tonen de nauwe band aan tussen deze hoogdringendheid en de aangevoerde wettigheidsgrieven.

Het is een algemeen bekend feit dat de realisatie van een windturbine op korte termijn kan gebeuren en in elk geval vooraleer de procedure tot nietigverklaring voor Uw Raad zijn beslag zal gekregen hebben.

Conform de vaste rechtspraak van Uw Raad volstaat het risico op dergelijke uitvoering en de daaraan verbonden onherroepelijke aantasting van het nadeel op het vlak van

verwezenlijking van de beleidstaken en doelstellingen van algemeen, gemeentelijk belang om de gevorderde schorsing van de bestreden vergunningsbeslissing te rechtvaardigen.

...

2.

De verwerende partij antwoordt:

“ ...

In hoofde van een bestuurlijke overheid, zoals in casu de verzoekende partij, kan er slechts sprake zijn van persoonlijke nadelige gevolgen indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaken of de bestuursopdrachten verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van de diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taak als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

Het geschonden beleid waaruit verzoekende partij haar persoonlijk nadeel tracht te puren, is het niet-goedgekeurde Provinciaal Ruimtelijk Uitvoeringsplan (PRUP) “Windlandschap E40 tussen Aalter en Aalst”. Verzoekende partij stelt immers dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de weloverwogen beleidsmatig gewenste ontwikkeling van de provincie Oost-Vlaanderen doorkruist. Deze beleidsmatig gewenste ontwikkeling zou uiteengezet worden in voormeld niet-goedgekeurd PRUP en zou daar door de verzoekende partij worden onderschreven waardoor het verzoekende partij aldus tevens voldoende zou aanbelangen om hoogdringend te zijn.

Verwerende partij wenst er in dit verband eerst op te wijzen dat het niet de verzoekende partij is, maar wel de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen die als planinitiatiefnemer van het niet goedgekeurde PRUP “Windlandschap E40 tussen Aalter en Aalst” moet worden aangeduid.

*Vervolgens moet er worden benadrukt dat het om een PRUP gaat waarvan de Vlaamse Regering bij beslissing van 29 april 2015 de goedkeuring weigerde (**stuk 23 van het administratief dossier**). Er is er aldus geen goedgekeurd provinciaal stedenbouwkundig beleid voorhanden dat door verwerende partij zou kunnen worden doorkruist met het toekennen van de vergunningsaanvraag. Bijgevolg kan de verzoekende partij zich ook niet beroepen op dit provinciaal stedenbouwkundig beleid door zich hierbij aan te sluiten en dit tot het hare te maken.*

De doorkruiste planologische beleidsdoelstellingen die verzoekende partij in dit verband inroept, zijn in dit geval irrelevant aangezien verzoekende partij tot op heden niet in de mogelijkheid is om dit beleid op enige wijze te handhaven via haar vergunningenbeleid.

*Het PRUP werd overigens van goedkeuring onthouden omdat het de onzekerheid in de hand werkt die er heerst met betrekking tot de effectieve realisatie van windturbines in het “Windlandschap E40 van Aalter tot Aalst”. Dit stond haaks op de doelstellingen van hernieuwbare energie op Vlaams en provinciaal niveau (**stuk 23 van het administratief dossier**). Gelet op het voorgaande kan het verwerende partij dan ook niet kwalijk worden genomen dat zij is voorbijgegaan aan de “beleidsmatig gewenste ontwikkeling” die staat omschreven in het niet-goedgekeurde PRUP.*

Zelfs indien men – louter als hypothetische oefening – zou aannemen dat het PRUP is goedgekeurd of in de toekomst zal worden goedgekeurd, wat dus geenszins vast staat, dient alsnog vastgesteld te worden dat zulks niet de hoogdringendheid van de vordering

tot schorsing zou aantonen. Evenmin is het voldoende dat het niet-goedgekeurde PRUP de concrete uitwerking zou zijn van het provinciaal beleidsplan voor windturbines, als addendum bij het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen.

Uw Raad oordeelde immers reeds als volgt in dit verband:

...

Het gegeven op zich dat een verzoekende partij gevolgen kan ondervinden ten gevolge van een bestreden beslissing volstaat aldus niet om de hoogdringendheid aan te tonen, ook niet in hoofde van een bestuurlijke overheid.

Wat de nadelige gevolgen betreft, voert verzoekende partij verder aan dat er een visuele aantasting van het landschap zal ontstaan door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit. Doordat de vergunde windturbine als een solitaire cluster zou worden ingeplant op een zekere afstand van twee (bestaande/vergunde) clusters, met name de vier turbines van Aspiravi langs de N45 en de twee vergunde turbines van Electrabel op het industrieterrein van Erembodegem, zou er een verrommeling van het landschap ontstaan.

Aldus zou volgens verzoekster de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet ruimtelijk inpasbaar zijn in het landschap waardoor de overheidstaak van verzoekster, bestaande uit het garanderen van een duurzame ruimtelijke ordening, ernstig in het gedrang wordt gebracht.

Er dient in dit verband opgemerkt te worden dat verzoekster geen enkel overtuigingsstuk heeft voorgelegd teneinde de hoogdringendheid van haar schorsingsverzoek te onderbouwen. Dit gegeven volstaat overigens om de vordering tot schorsing reeds af te wijzen.

De verzoekende partij beperkt haar daarentegen tot het louter poneren van een aantal hypothesen, zoals wat betreft de verrommeling van het landschap, maar zij laat na om dit op enige wijze te onderbouwen, laat staan dat het vorige wordt geconcretiseerd aan de hand van enig concreet stuk of element zodat het betoog van verzoekende partij allerminst een schorsing van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

Evenmin toont verzoekende partij aan dat de vordering tot vernietiging niet volstaat om het zogenaamde belang van de verzoekende partij te waarborgen. Verzoekende partij geeft niet aan in welke zin de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening van haar overheidstaak of bestuursopdracht zal verhinderen of in ernstige mate zal bemoeilijken.

De overheidstaak van verzoekende partij is in deze procedure overigens beperkt tot het geven van een advies als adviesinstantie. De verzoekende partij toont evenmin aan of, en in voorkomend geval in welke mate, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang zou brengen.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift (pg. 26) als volgt:

“Het komt alleen aan verzoekster toe om te beoordelen of een vergunning strijdig is met de goede (ruimtelijke) ordening van haar grondgebied. Dit is hier onmiskenbaar het geval.”

Verzoekende partij lijkt met deze stelling evenwel volledig voorbij te gaan aan het feit dat niet zij de bevoegde overheid is voor het behandelen van de thans voorliggende vergunningsaanvraag, maar daarentegen wel de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen.

...

Aldus behoort het niet tot de taak van de verzoekende partij om te beoordelen of de desbetreffende vergunningsaanvraag strijdig is met de goede ruimtelijke ordening van haar grondgebied. Zij wordt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bijgevolg allerminst gestoord in de werking van haar diensten. De aangevoerde nadelige gevolgen zijn niet persoonlijk van aard.

De overheidstaak die verzoekende partij omschrijft als het instaan voor een duurzame ruimtelijke ontwikkeling, wat ook de vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening omvat, behoort in het kader van de voorliggende vergunningsaanvraag aldus niet tot haar bevoegdheid.

Derhalve ontbeert het verzoekende partij tevens aan een voldoende belang om een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing - laat staan een vordering tot schorsing - te kunnen instellen.

Verder moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij in haar uiteenzetting zeer beknopt en vaag is. Zij voert, ter ondersteuning van de hoogdringendheid louter visuele hinder (verstoring van het landschap) aan, maar blijft in gebreke om aan te tonen welke concrete en precieze hinder zij persoonlijk zal of kan ondervinden, noch maakt zij de mogelijkheid van het ondervinden van deze hinder voldoende aannemelijk. Een loutere opsomming van mogelijke hinderaspecten volstaat niet om de hoogdringendheid aan te tonen.

De verzoekende partij toont ook op geen enkele wijze aan, noch maakt zij dit aannemelijk, dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelen te voorkomen. Het louter feit dat de bouw en de exploitatie gestart zouden kunnen worden, volstaat op zich niet om de hoogdringendheid te ondersteunen, noch als verantwoording om op dit ogenblik de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen.

Door louter te wijzen op het gegeven dat de bestreden beslissing uitgevoerd kan worden en dat de vergunde werken gerealiseerd kunnen worden, toont de verzoekende partij volgens de rechtspraak van Uw Raad niet de vereiste hoogdringendheid aan. Bovendien kan de loutere aanname dat de aanvrager aanvang zal nemen met de werken en een loutere verwijzing naar de doorlooptijd van een procedure bij Uw Raad op zich geen verantwoording uitmaken voor de toepassing van de procedure bij hoogdringendheid.

De op de verzoekende partij rustende bewijslast vereist dat zij concreet en met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door haar gevreesde nadelige gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, aantoonde dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat dreigt te komen om de verwezenlijking van de ingeroepen nadelen te voorkomen. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partij hierin niet is geslaagd.

De verzoekende partij maakt aldus geenszins in concreto aannemelijk dat de hinder die zij dreigt te ondergaan van dien aard is dat het een schorsing kan rechtvaardigen.

Er bestaat zelfs geen enkel oorzakelijk verband tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing. Een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan hier niks aan veranderen. Ook deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

In de mate verzoekster voor de staving van de hoogdringendheid verwijst naar het arrest van Uw Raad van 4 december 2018 waarin negen prejudiciële vragen werden gesteld aan het Hof van Justitie en waaruit volgens haar zou blijken dat Uw Raad reeds ernstige wettigheidsbezwaren tegen de sectorale voorwaarden en normen van Vlarem II heeft aanvaard, moet er worden benadrukt dat de gebeurlijke onwettigheid van de bestreden beslissing de grond van de zaak betreft en geenszins een element is waaruit de hoogdringendheid kan worden afgeleid. Evenmin kan hier de gebeurlijke onwettigheid van de sectorale voorwaarden en normen van Vlarem II en het interpretatief kader van de Omzendbrief RO/2006/02 uit afgeleid worden.

Wettigheidskritiek noodzaakt een onderzoek naar de ernst van de middelen en volstaat op zich niet om de hoogdringendheid aan te tonen. Onwettigheden die zouden kunnen bestaan tegen de bestreden beslissing, quod non overigens, kunnen geenszins een reden zijn om het bestaan van de hoogdringendheid te aanvaarden. Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet zijn het bestaan van minstens een ernstig middel enerzijds, en de hoogdringendheid anderzijds, twee afzonderlijke en op zichzelf staande schorsingsvoorwaarden waaraan cumulatief moet voldaan zijn. Een ernstig middel houdt geen hoogdringendheid in en het omgekeerde geldt evenzeer.

De verzoekende partij toont met de verwijzing naar het arrest van Uw Raad van 4 december 2018 aldus geenszins enige hoogdringendheid aan. Uit het feit dat Uw Raad in het arrest van 4 december 2018 diverse prejudiciële vragen stelde aan het Hof van Justitie, blijkt overigens net dat het middel zich niet leent tot een prima facie oordeel en aldus niet “ernstig” is in de zin van artikel 40, §1, 2° DBRC-decreet (zie infra).

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

...

3.

De tweede tussenkomende partij stelt onder meer:

“ ...

Daarbij dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de nadelen die de gemeente als rechtspersoon ondergaat (c.q. het schepencollege als vergunning- of adviesverlenende overheid), en de nadelen die de inwoners van de gemeente zouden ondergaan ingevolge een vergunningsbeslissing voor windturbines. Zowel de Raad van State als de Raad voor Vergunningsbetwistingen benadrukken dat de eventuele aantasting van de veiligheid en de gezondheid van de inwoners van de gemeente, eventuele slagschaduw of geluidshinder (RvVb 23 augustus 2016, nr. RvVb/S/1516/1467; RvVb 16 april 2013, nr. S/2013/0066; RvVb 3 juni 2014, nr. S/2014/0081, RvS 4 december 2009, nr. 198.571, Stad Hoogstraten) of de beweerdelijk aantasting van de natuurwaarden (RvVb 27 augustus 2012, nr. S/2012/0174) geen persoonlijk nadeel vormen in hoofde van de gemeente of het schepencollege. Het gaat immers, in voorkomend geval, om nadelen die de inwoners van de gemeente ondergaan.

Verzoekende partij beweert in deze dat de bestreden beslissing zou leiden tot een zogezegde “verrommeling van het landschap” nu de windturbine op een afstand van minder dan 5 km van de reeds bestaande/vergunde windturbinecluster zouden worden voorzien. Hierbij wordt tot zogezegde staving van de ‘hoogdringendheid’ voortdurend gewezen op de zogenaamde beleidsmatig gewenste ontwikkelingen van de provincie Oost-Vlaanderen, die zouden zijn vastgelegd in het (geweigerd) provinciaal RUP ‘Windlandschap E40 tussen Aalter en Aalst’. Zij voert daarbij aan dat het de taak is van de gemeentelijke overheid om in te staan voor de uitvoering van deze beweerde beleidstaak (quod non).

Verder stelt verzoekende partij dat het aangewezen zou zijn om de beslissing te schorsen, in afwachting van een uitspraak door het Hof van Justitie over prejudiciële vragen die gesteld zouden zijn in het arrest van Uw Raad van 4 december 2018 (nr. A/1819/0352). Inzake de MER-plicht verwijst verzoekende partij naar de eventuele cumulatieve effecten ten opzichte van de andere windturbines. Eén en ander zou zogezegd moeten leiden tot de vaststelling dat er sprake is van ‘hoogdringendheid’ (quod non).

Uit het betoog van verzoekende partij blijkt allerm minst dat het gemeentelijk beleid van de stad Aalst m.b.t. de ruimtelijke ordening zou kunnen worden doorkruist of belemmerd door de bestreden beslissing, laat staan dat de schorsing zich zou opdringen.

Verzoekende partij slaagt er in de eerste plaats niet in om aan te tonen dat er sprake is van een effectief, bestaand ruimtelijk beleid.

*Verzoekende partij verwijst terzake naar het niet-goedgekeurd provinciaal RUP ‘Windlandschap E40 tussen Aalter en Aalst’. Het PRUP ‘Windlandschap E40 tussen Aalter en Aalst’ werd evenwel nooit goedgekeurd door de minister. Bij het besluit van de Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 29 april 2015 werd de goedkeuring van het PRUP integraal onthouden (**stuk** Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.). In dit besluit wordt aangegeven dat het plan onvoldoende rekening houdt met de reeds verleende vergunningen binnen de ontsluitingszone en dat het plan haaks staat op de doelstelling van hernieuwbare energie op Vlaams en provinciaal niveau. Dit ‘PRUP’ beschikt dan ook over geen enkele rechtskracht. Door de provincie werden klaarblijkelijk geen verdere initiatieven genomen op de krachtlijnen van dit afgekeurde PRUP opnieuw rechtsgeldig vast te stellen.*

Verzoekende partij kan uiteraard niet aan de hand van een niet-goedgekeurd provinciaal RUP aantonen dat haar gemeentelijk ruimtelijk beleid ‘onmogelijk’ zou worden gemaakt.

Er kan werkelijk niet worden ingezien hoe een zogezegd bestuursdocument van een hogere overheid de weergave zou kunnen zijn van enige ‘visie’ van een lagere bestuursoverheid, in deze verzoekende partij.

Verzoekende partij legt dan ook géén bindend bestuursdocument voor waaruit haar ruimtelijk beleid zou kunnen blijken (zie RvS 21 oktober 2004, nr. 136.375, Vandeputte).

Zij tracht in het kader van onderhavige procedure plotseling voor te houden dat het niet-goedgekeurde PRUP zogezegd haar beleidsvisie zou vertegenwoordigen. Uit geen enkel document blijkt dan ook dat verzoekende partij deze zogezegde ‘beleidsvisie’ zou hebben onderschreven en dat deze ‘visie’ nog actueel kan zijn.

De enkele verwijzingen naar de eigen negatieve adviezen in het kader van de huidige vergunningsprocedure doen aan deze conclusie geen afbreuk. Verzoekende partij verwacht kennelijk de wettigheid van de bestreden beslissing met de niet-aangetoonde hoogdringendheid. De beweerdelijke onwettigheid van de beslissing is evenwel slechts een discussie over de grond van de zaak en levert voor de verzoekende partij geen nadeel op zodat verzoekende partij ook geen blijk kan geven van enige hoogdringendheid (RvVb 3 september 2013, nr. S/2013/0212, de gemeente Sint-Pieters-Leeuw). Alle verwijzingen door verzoekende partij naar de middelen zijn dus in geen geval dienstig. De prejudiciële vraagstelling in een andere procedure levert dan ook in geen geval enig bewijs van 'hoogdringendheid', wel integendeel.

De beweringen van verzoekende partij in onderhavige procedure zijn bovendien manifest strijdig met een beleidsvisie ten gunste van de inplanting van windturbines die wél werd onderschreven door verzoekende partij. De stad Aalst heeft immers het **'burgemeestersconvenant'** ondertekend. Met het burgemeestersconvenant engageren gemeenten zich mee om de Europese en regionale doelstellingen tot vermindering van de CO₂-uitstoot te behalen. De gemeentelijke besturen gaan door het ondertekenen van het burgemeestersconvenant aldus een **politieke verbintenis aan om de Europese en regionale normen inzake hernieuwbare energie te ondersteunen**. Het spreekt voor zich dat de ontwikkeling van windturbines één van de middelen is om deze doelstellingen te bereiken.

Evenmin is er sprake van enig 'beleidsmatig gewenste ontwikkeling' die de thans bestreden vergunningsbeslissing zou belemmeren. Verzoekende partij beweert dat er sprake zou zijn van een beleidsmatig gewenste ontwikkeling op het niveau van de provincie Oost-Vlaanderen, met name het voormelde niet-goedgekeurde PRUP. Opnieuw kan niet worden ingezien hoe een beweerdelijk beleid van de provincie Oost-Vlaanderen (als er al sprake kan zijn van een ruimtelijk beleid, sinds de weigering van het PRUP werden immers geen nieuwe planinitiatieven genomen) aan verzoekende partij zou kunnen worden toegeschreven.

Overigens kan op grond van artikel 4.3.1 VCRO bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag eventueel rekening worden gehouden met een beleidsmatig gewenste ontwikkeling. Er valt evenwel niet in te zien hoe een beweerd beleidsmatig gewenste ontwikkeling zou kunnen leiden tot de zgn. 'hoogdringendheid' in het kader van een schorsingsprocedure voor Uw Raad, hetgeen ook niet wordt aangetoond door verzoekende partij.

Het zagezegde bestaan van een beleidsmatig gewenste ontwikkeling levert hoe dan ook geen bewijs op van enige hoogdringendheid (RvVb 3 december 2013 nr. A/2013/0715; RvVb 14 januari 2014, nr. A/2014/0027; RvVb 19 april 2016, nr. A/1516/0963). Verzoekende partij legt niet één vergunningsbeslissing of bestuursdocument voor waaruit zou blijken dat een dergelijke beleidsmatig gewenste ontwikkeling effectief in haar vergunningspraktijk zou worden toegepast (vgl. RvVb 13 maart 2018, nr. RvVb/A/1718/0665). Bij gebrek aan bewijs is de beleidsmatig gewenste ontwikkeling in casu onbestaande.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen géén beroep heeft ingesteld bij Uw Raad, zodat de deputatie zich niet meer verzet tegen de inplanting van de bijkomende windturbine. De deputatie houdt klaarblijkelijk niet meer vast aan haar zagezegde 'beleidsvisie'.

...

Verzoekende partij beperkt zich tot zeer vage beweringen en verwijzingen naar de ingeroepen middelen, maar toont allerm minst aan dat er sprake zou zijn van enige werkelijke 'hoogdringendheid'.

Hierbij wordt benadrukt dat verzoekende partij allerm minst aantoon t dat de windturbine "op korte termijn" zou kunnen worden gerealiseerd, zoals verzoekende partij zonder enige staving beweert. Zulks is allerm minst "een algemeen bekend feit" (quod non). Zij legt geen enkel stuk voor waaruit zou blijken dat de windturbine op korte termijn zouden worden gerealiseerd.

De loutere verwijzing naar de doorlooptijd van de procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen volstaat dan ook niet (zie RvVb 10 maart 2010, nr. S/2010/010).

Ook de vrees dat de vergunningshouder de procedure ten gronde voor de Raad niet zal afwachten, kan niet worden beschouwd als een nadeel dat voortvloeit uit de bestreden beslissing en geeft dus geen aanleiding tot schorsing (RvVb 2 juli 2013, nr. RvVb/S/2013/0177).

Reële hoogdringendheid kan overigens niet aan de orde zijn, want de plaatsing van de vergunde windturbine kan redelijkerwijze niet gerealiseerd worden binnen de aangehaalde tijdsperiode. De windturbine moeten immers eerst nog besteld worden, waarna een minimumwachtermijn moet doorlopen worden vooraleer de windturbine effectief kan geleverd worden. Daarna volgen pas de plaatsing, een testfase en de effectieve ingebruikname, die alles samen ook meerdere maanden in beslag nemen.

Alleen al deze vaststelling volstaat om het vermeend hoogdringend karakter van de vordering te ontkrachten.

Bij gebrek aan hoogdringendheid dient de vordering tot schorsing te worden afgewezen.

Ondergeschikt houdt Uw Raad, overeenkomstig artikel 40, § 5 DBRC, bij de beoordeling van een vordering tot schorsing, op verzoek van de verwerende of een tussenkomende partij rekening met de waarschijnlijke gevolgen van de schorsing van de tenuitvoerlegging voor alle belangen die kunnen worden geschonden, alsook met het algemeen belang, en kan hij besluiten de schorsing niet te bevelen als de nadelige gevolgen ervan op een klaarblijkelijk onevenredige wijze zwaarder wegen dan de voordelen (Parl. St. VI. Parl. 2013-2014, nr. 2383/1, 43).

In het kader van die belangenafweging mag ook rekening gehouden worden met de algemene maatschappelijke vraag naar snelle realisatie van groenestroomprojecten, enerzijds omwille van de gunstige effecten op het leefmilieu (in vergelijking met ander vormen van stroomopwekking), anderzijds om de zekerheid van de elektriciteitsbevoorrading in Vlaanderen te waarborgen. Bijkomend om gevolg te geven aan de engagementen van stad Aalst in het kader van het Burgemeestersconvenant.

Deze vaststelling volstaat dan ook om in het kader van een belangafweging de vordering tot schorsing hoe dan ook af te wijzen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, krachtens artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar beroepsverzoekschrift, ondersteund met de nodige documenten, de redenen vermelden die aantonen dat de schorsing hoogdringend is omwille van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet betekent de vereiste van hoogdringendheid onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de duur van de behandeling van de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing onverenigbaar is met de vraag tot niet-uitvoering ervan.

Meer bepaald moet de verzoekende partij met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aantonen dat het resultaat van de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de realisatie van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat die nadelige gevolgen kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voor een bestuurlijke overheid, zoals de verzoekende partij, kan er alleen maar hoogdringendheid zijn wanneer de bestreden beslissing de uitvoering van de overheidstaak of de bestuursopdracht, waarmee die overheid belast is, verhindert of ernstig bemoeilijkt, of wanneer de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten zodanig in het gedrang brengt, dat zij haar taken als overheid niet meer kan uitoefenen.

2.

De vraag of er omstandigheden zijn die de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verantwoorden is een feitenkwestie.

Het antwoord op die vraag vergt met andere woorden een beoordeling *in concreto* van de door de verzoekende partij aangevoerde gegevens om de hoogdringendheid aan te tonen en de ondoelmatigheid van de procedure tot vernietiging voldoende aannemelijk te maken.

Dat de tweede tussenkomende partij een uitvoerbare vergunning heeft en de afwikkeling van de procedure ten gronde een bepaald tijdsverloop impliceert, volstaat op zich niet om de vereiste hoogdringendheid aan te tonen.

3.

De verzoekende partij stelt dat zij als gemeentelijke overheid de beleidstaak heeft in te staan voor een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en een goede ruimtelijke ordening op haar grondgebied en dat de bestreden beslissing haar beleid daarover doorkruist.

De verzoekende partij verwijst daarvoor naar het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan 'Windlandschap E40 tussen Aalter en Aalst', zoals op 17 december 2014 definitief vastgesteld door de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen, en stelt dat, alhoewel de bevoegde minister op 29 april 2015 geweigerd heeft, zoals nochtans vereist, dat provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan goed te keuren, er desalniettemin een beleidsmatig gewenste ontwikkeling uit af te leiden is, die de verwerende partij in de bestreden beslissing zonder meer negeert.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij daarmee echter niet aantoonst dat de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing haar beleidstaak verhindert of in ernstig mate bemoeilijkt.

Dat de verzoekende partij zich in haar advies over de aanvraag en over het administratief beroep aansluit bij de visie van een andere overheid, die de verwerende partij echter niet volgt, toont niet zonder meer aan dat de uitoefening van de taak van de verzoekende partij (in te staan voor een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en een goede ruimtelijke ordening) verhindert of ernstig bemoeilijkt wordt.

De verzoekende partij bezorgt verder geen enkel document waaruit dit blijkt, noch blijkt het uit enig ander element van het dossier. Er kan in dat verband op gewezen worden dat de verzoekende partij niet aantoonst welke stappen zij sinds de weigering tot goedkeuring van het PRUP heeft ondernomen om de daaruit thans afgeleide beleidsvisie zelf te veruitwendigen en het landschap te beschermen.

In dat licht toont de verzoekende partij dan ook niet aan dat er een onherroepelijke aantasting is van het landschap door de onmiddellijke uitvoering van de bestreden vergunning omdat een omgevingsvergunning voor onbepaalde duur wordt verleend. Daarbij louter poneren dat er zich *‘een verrommeling van het landschap zal voordoen’* volstaat alleszins niet.

De onmiddellijke uitvoering van de bestreden vergunning en het gegeven dat een omgevingsvergunning voor onbepaalde duur wordt verleend beletten trouwens helemaal niet dat de Raad de vergunning vernietigt omwille van de onwettigheid ervan: de tweede tussenkomende partij neemt, door het resultaat van het beroep tot vernietiging van de bestreden beslissing bij de Raad niet te willen afwachten, het risico van handhavend optreden tegen een dan, omwille van de uitvoering van de vernietigde vergunning, onvergunde constructie, maar er is daardoor zeker niet *ipso facto* de vereiste hoogdringendheid voor de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De verwijzing door de verzoekende partij naar de door haar aangevoerde ernstige middelen is evenmin relevant voor de beoordeling van de hoogdringendheid: hoogdringendheid en ernstige middelen zijn immers twee autonome voorwaarden, die allebei (afzonderlijk) moeten vervuld zijn opdat de Raad een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen bevelen.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorig onderdeel oordeelt dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoonst, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 24 september 2019 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS